

[Axel Sørensen.]

anlagt skattepolitik i kommunerne også bidrage til at udviske noget af det skæve forhold. Man kan således komme til at betale en forholdsvis rimelig kommuneskat, ved at grundskyldpromillen bringes i takt med den almindelige skattepolitik til kommunen.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han vedrørende de store kommunesammenlægninger til regionalkommuner anser det ansatte bundfradrag på 6.000 kr. for kommuner med bymæssig bebyggelse for tidssvarende. Det kan vi jo ellers drøfte i det udvalg, der bliver nedsat.

Jeg skal i øvrigt anbefale lovforslaget.

Jeg skal dernæst sige et par enkelte ord om lovforslaget vedrørende folkepensionsbidraget. Det har jo tilknytning til folkepensionslovens § 34, stk. 3, 1. punktum, hvori der står, at det årlige folkepensionsbidrag udgør 2½ pct. af skalaindkomsten. Af samme stykke, 2. punktum, i nævnte paragraf fremgår, at for forsørgere, hvis skalaindkomst er under 9.000 kr., og for ikke-forsørgere, hvis skalaindkomst er under 5.000 kr., skal folkepensionsbidraget beregnes af skalaindkomsten med fradrag af forskellen mellem de nævnte beløb og skalaindkomsten.

Grunden til, at man nu foreslår de gældende satser forhøjet til henholdsvis 12.000 kr. for forsørgere og 6.000 kr. for ikke-forsørgere, er, at indenrigsministeren har fremsat det før omtalte lovforslag om at forhøje de personfradrag, der skal foretages, forinden kommuneskatten beregnes. Man vil med det af socialministeren fremsatte lovforslag fritage de skatteydere, der ikke skal betale indkomstskat til kommunen, for at betale folkepensionsbidrag.

Der kan jo nok være et og andet, man kunne tænke sig at få nærmere oplysning om, hvorfor det måske vil være rimeligt at underkaste lovforslaget en kort udvalgsbehandling.

Jeg kan som sagt principielt på det radikale venstres vegne anbefale også dette lovforslag til velvillig behandling.

Sigsgaard: Jeg kan i lighed med andre ærede ordførere udtrykke tilfredshed med, at de lovforslag, vi her har til behandling, er blevet fremsat. Socialistisk folkeparti har

ligesom andre partier her i salen været inde på spørgsmålet om at få personfradragene ajourført. Det skete så sent som for et år siden under udvalgsbehandlingen af lovforslaget vedrørende den kommunale beskatning.

Det foreliggende lovforslag vedrørende personfradrag indebærer en forenkling, idet man går over til at arbejde med 3 sæt fradrag i stedet for som hidtil 4. En sådan forenkling er et skridt i den rigtige retning. Jeg havde gerne set, at man var gået videre i den retning, men det kan der forhandles om i udvalget. Ellers kan det måske komme, når vi skal til at tage stilling til den kommende kommunalreform.

Det vigtigste i lovforslaget er vel nok forhøjelsen af fradragene, som efter min opfattelse er stærkt påkrævet. Beløbenes størrelse skal jeg ikke tage stilling til her, det kan jo diskuteres i udvalget. Lovforslaget indebærer, at afstanden mellem det største og det mindste fradrag øges, og jeg synes nok, det er et spørgsmål, om det nu også er rigtigt. Jeg mener nemlig, at problemerne i denne forbindelse først og fremmest knytter sig til størrelsen af det mindste fradrag, som jeg altså finder er for lille. Jeg finder også, at det er for lille efter det her fremsatte lovforslag.

Det er jo rigtigt, som flere her har været inde på, at gennemførelsen af forslaget om de højere bundfradrag vil stille kommunerne over for ret store problemer. For mange kommuner vil det være nødvendigt med en forhøjelse af skatteprocenten, ligesom forslagets gennemførelse vil betyde, at der bliver færre skatteydere til at betale de kommunale skatter. Nu tror jeg nok, at disse problemer skal løses i forbindelse med nye udligningsordninger mellem kommunerne. I hvert fald finder jeg, at det er umuligt at gå imod det foreliggende lovforslag, og det er jo også med tilfredshed, man hører, at ingen af de ærede ordførere her i dag har ment at kunne gå imod hovedideen i lovforslaget. Jeg finder da også, at det er umuligt, dels fordi der her faktisk kun er tale om en ajourføring af fradragene, dels fordi mennesker, der tjener mindre beløb end de beløb, som angives af fradragene, faktisk lever under det, man kunne kalde eksistensminimum — det tror jeg nok vi kan være enige om — og at det vil